

τεράστιος

τεράστιος, -ια, -ιο, επίθ. [<μτγν. τεράστιος <τέρας], τεράστιος· ιδίως εύχρ. ως επιφώνημα **τεράστιε!** (στη νεοαργκό) που υποδηλώνει γενικά θαυμασμό για κάποιον που έχει πολύ σωστό χαρακτήρα ή πολύ σωστή συμπεριφορά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας